

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/954**z dnia 6 czerwca 2017 r.****w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 497 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uniknięcia zakłóceń na międzynarodowych rynkach finansowych oraz aby zapobiec narażeniu instytucji na surowsze wymogi w zakresie funduszy własnych podczas trwania procedur uznawania istniejących kontrahentów centralnych (CCP) z państw trzecich, w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ustanowiono okres przejściowy, podczas którego CCP z państw trzecich, z którymi instytucje mające siedzibę w Unii rozliczają transakcje, mogą być przez te instytucje uznawani za kwalifikujących się kontrahentów centralnych.
- (2) Rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 zmieniono rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽²⁾ w odniesieniu do niektórych danych koniecznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ekspozycji wobec CCP z państw trzecich. W związku z tym art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zawiera wymóg, by niektórzy CCP z państw trzecich przez określony czas zgłaszali całkowitą kwotę początkowego depozytu zabezpieczającego, jaką otrzymali od swoich uczestników rozliczających. Okres przejściowy przewidziany we wspomnianym rozporządzeniu odpowiada okresowi przejściowemu ustanowionemu w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (3) Oba okresy przejściowe miały upłynąć z dniem 15 czerwca 2014 r.
- (4) Zgodnie z art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Komisja może przyjąć akt wykonawczy w celu przedłużenia w wyjątkowych okolicznościach okresu przejściowego dotyczącego wymogów w zakresie funduszy własnych o kolejnych sześć miesięcy. Przedłużenie to powinno mieć również zastosowanie do terminów określonych w art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Wspomniane okresy przejściowe zostały przedłużone do dnia 15 czerwca 2017 r. rozporządzeniami wykonawczymi Komisji (UE) nr 591/2014⁽³⁾, (UE) nr 1317/2014⁽⁴⁾, (UE) 2015/880⁽⁵⁾, (UE) 2015/2326⁽⁶⁾, (UE) 2016/892⁽⁷⁾ i (UE) 2016/2227⁽⁸⁾.
- (5) Spośród CCP mających siedzibę w państwach trzecich, którzy dotychczas wystąpili z wnioskiem o uznanie, 28 CCP zostało już uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Spośród nich dwóch CCP ze Stanów Zjednoczonych Ameryki zostało uznanych po przyjęciu rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2227 na podstawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/377⁽⁹⁾. Ponadto po przyjęciu decyzji wykonawczych Komisji (UE) 2016/2269⁽¹⁰⁾, (UE) 2016/2275⁽¹¹⁾, (UE) 2016/2276⁽¹²⁾, (UE) 2016/2277⁽¹³⁾ i (UE) 2016/2278⁽¹⁴⁾ uznano również pięciu CCP, odpowiednio, z Indii, Japonii, Brazylii, Dubaj International Financial Centre i Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Dalsi CCP z Indii i Nowej Zelandii mogą natomiast zostać uznani na podstawie decyzji wykonawczych Komisji (UE) 2016/2269 i (UE) 2016/2274⁽¹⁵⁾. Pomimo takiego rozwoju sytuacji pozostali CCP z państw trzecich wciąż oczekują na uznanie, a procedura uznawania nie zostanie zakończona do dnia 15 czerwca 2017 r. Jeśli okres przejściowy nie zostanie przedłużony, instytucje mające siedzibę w Unii (lub ich jednostki zależne mające siedzibę poza Unią), posiadające ekspozycje wobec tych pozostałych CCP z państw trzecich, będą zmuszone do znacznego zwiększenia swoich funduszy własnych w odniesieniu do tych ekspozycji. Nawet jeśli takie zwiększenie może mieć tylko tymczasowy charakter, mogłoby potencjalnie doprowadzić do wycofania się tychże instytucji jako bezpośrednich uczestników w tych CCP lub do – przynajmniej tymczasowego – zaprzestania świadczenia usług rozliczeniowych klientom tych instytucji i spowodować przez to poważne zakłócenia na rynkach, na których działają ci CCP.

- (6) W związku z tym, po upływie okresu przejściowego przedłużonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2227, nadal będzie istniała potrzeba unikania zakłóceń na rynkach poza Unią, która doprowadziła wcześniej do przedłużenia okresu przejściowego określonego w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Dalsze przedłużenie okresu przejściowego powinno umożliwić instytucjom mającym siedzibę w Unii (lub ich jednostkom zależnym mającym siedzibę poza Unią) uniknięcie wymogu znacznego zwiększenia funduszy własnych ze względu na nieukończenie procedury uznawania w odniesieniu do CCP świadczących, w rentowny i dostępny sposób, określone usługi rozliczeniowe, których potrzebują instytucje mające siedzibę w Unii (lub ich jednostki zależne mające siedzibę poza Unią). Należy zatem przedłużyć okresy przejściowe o dodatkowe sześć miesięcy.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Bankowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Okresy 15 miesięcy, o których mowa, odpowiednio, w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 89 ust. 5a akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ostatnio przedłużone zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2227, przedłuża się o dodatkowe sześć miesięcy do dnia 15 grudnia 2017 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 591/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 31).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1317/2014 z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 355 z 12.12.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/880 z dnia 4 czerwca 2015 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 143 z 9.6.2015, s. 7).

- (⁶) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2326 z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 108).
- (⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/892 z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 151 z 8.6.2016, s. 4).
- (⁸) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2227 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 336 z 10.12.2016, s. 36).
- (⁹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/377 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczących kontrahentów centralnych, którzy działają za zezwoleniem i pod nadzorem Commodity Futures Trading Commission, z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 70 z 16.3.2016, s. 32).
- (¹⁰) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2269 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Indiach zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 38).
- (¹¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2275 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Japonii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 57).
- (¹²) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2276 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Brazylii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 61).
- (¹³) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2277 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Dubai International Financial Centre zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 65).
- (¹⁴) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2278 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Zjednoczonych Emiratach Arabskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 68).
- (¹⁵) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2274 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Nowej Zelandii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 54).
-